

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt VIII. Errores, qui Abyssiis attribuuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

plexurum esse, quæ de concordia inewnda stantur in Synodo. Pontificem autem omnium Ecclesiæ caput fatetur, suoque splendore orben illustrare: Cui omnes Patriarchæ, Episcopi, Imperatores, & Reges inclinantr: nec le Legatos disputandi gratia mittere, sed ut summi Pontificis sententiam de fidebus rebus sequantur. *Quis enim, ait, solitum austerat Ingensem, inquit, & vetustam Latinorum scientia, & orbis nota, nec oportet Discipulum esse supra Magistrum.* Hæc ille in suis litteris, Anno millesimo, quadringentesimo quadragesimo primo, die decimo octavo Octobris, ad Eugenium missis, Addit his omnibus, se affutrum Pontificis inscijs Jacobitarum Patriarcha, & Saracenis, ne vi, vel ambitione aliqua impediatur.

Sed quicquid de hoc sit multa sunt, in quibus à nobis Abyssini dissident, quorū aliqua, ut veræ fidei Catholicae contraria, emendari & corrigi oportet, ut pote qua vel manifestam hæresim, aut crassam, vel forte invincibilem continent ignorantiam; alia vero ad diversitatem cultus, sive facrorum rituum referenda sunt: brevissime igitur de hatum Gentium erroribus ritibusque dicemus.

C A P V T VIII.

Errores, qui Abyssinis attribuuntur.

D>Erroribus Abyssinorum certò aliud definire sane difficile videtur. Primo quia Scriptores non pauci, qui de natura harum gentium, moribus, & fide commentarios ediderunt, eos, ut veræ Religionis cultores commendarunt: Etsi autores alij, Orientalis Ecclesiæ rituum ignari, consuetudines etiam in illa gente laudabiles censeant, imo & in alijs etiam rebus Abyssinorum errores accusantibus alijs, plures etiam eos ab hac nota excusat. Quare agem ferrem, ante exactum examen, recitatis tot illis imponere errores, nisi in unoquoque breviter aliorum opiniones referam.

Primus error. Cum Alexandrina Ecclesiæ Patriarchæ (à quo Abyssini simul cum religione errores cibiberunt) à fide catholica in multis defecerint, sectantes ejus vestigia in eandem foveam lapisi sunt: Nam ut nunc omittam Dioctori errorum, quem Abyssini sicut & alij Orientales sequuntur & colunt, in alijs tamen rebus, tum ad fidem, tum ad ritus spectantibus, Äthiopes ab Alexandrina Ecclesiæ non rectam neque integrum fidei Christianæ regulam sequuntur. Et imprimis licet reverentiam aliquam Romano Pontifici exhibeant, non firmiter sentiunt de primatu Romana Ecclesiæ, ut videre est apud Franciscum Alvarelium in *Historia Äthiopie* cap. 72. quamvis Zagazabus illius geniis quasi Episcopi, in declaratione religionis & rituum Abyssinorum, Summi Ponificis primatum apud iplos ex constitutio- nibus Apostolicis teneri fateatur, qui in hac re subscrivere videtur sententia Nicodemi Abbatis Soperius relate.

2. Errant præterea & consequenter Abyssini tria tantum Concilia Generalia recipientes, nempe Nicænum, Constantinopolitanum primum & Ephelinum, ut videre est apud Diamantum Goës in confessione Zagazabi. Quare cum sanctam Synodus Chalcedonensem non admittant, inter

hæstantes hæreticos merito sunt annumerandis. Hi enim teste Nicephoro lib. 18. cap. 45. *Historia Ecclesiastica*, & Leonio de sc̄tis hæreticorum, postquam Eutycheti & Diocoro à Catholica Synodo dignitas abrogata est, qui illorum dogma amplectebantur ab Ecclesia recedentes, ambigenentes sive hæstantes seipso appellarentur; hunc tamen errore simul cum alijs Orientalibus attulit suo loco convincimus.

3. Cum Matrimonium ex Christo, sanctaque universalis Ecclesia indissolubile sit, quæcumq; alter conjugum vixerit, Abyssini divorciū ex levi etiam causa permittunt, ita ut superstite altero conjugum, ut affirmat Alvaresius in *Historia Äthiopica* cap. 18. alter uxorem ducere possit: nec mirum est, ut iij qui divorciū ab Ecclesia Catholica fecerunt, cuius conjunctio indissolubilis cum Christo Capite per matrimonium designatur, in divorciū matrimonij carnalis contra expressam Christi sententiam facile ruant.

4. De Sacramento Confirmationis, neque extremitate unctionis, non invenio apud Äthiopum Scriptores expressam aliquam mentionem: proinde mirandum non est, si infirmati in fide indies inveniantur. Forte Sacramentum Confirmationis simili cum Baptismo conferunt, ut affirmat Zagazabus, quod & ex veteribus aliquos fecisse constat; sed tunc errant existimantes Confirmationem à simplici sacerdote posse ministrari: quod est contra Concilium Florentinum.

5. Errant præterea graviter Abyssini circa Sacramentum Baptismi, dum in die Epiphanie, teste Alvaresio, benedicto prius aquarum stagno trina immersione, tam males quam feminæ præmissa forma Baptismi, quotannis rebaptizantur: qui ritus in usu est (ut Possevius docet in *Commentario de rebus Moscoviticis ad Religionem spectantibus*) apud Græcos orientales. Et tamen hic quantum conjecte possum, à Novatianorum hæresi orum habuit, qui falso existimantes non esse in Ecclesia potestatem reconciliandi lapsos, ut illi sine (pe non remanent); alterum Baptisma Abyssini admisere, (ut ex eodem Alvaresio non obscurè colligitur) oblixi Constitutionum Apostolicarum, in quibus lib. 2. cap. 41. & lib. 6. cap. 1. 5. Apostoli pœnitentes non per secundum Baptisma, sed per manum impositionem, hoc est, per pœnitentiam recipiendos exp̄s docent, & non recolentes, quod in syntbole Nicæno dicitur: *Confiteor unum Baptismum.*

6. Præterea simul cum Baptismo Abyssini Circumcisionem colunt, non quia existimant, ut ipsi fatentur, circumcisionem nunc esse ad salutem necessariam, sed ut in omnibus Christo Domino, ut ipsi dicunt, assimilentur. Ita Zagazabus apud Goes, & alij quam plures authores quamvis non deficient Historiographi, qui ritum circumcisionis apud illos in uero verari ea soluta de causa existimant, ut simili signo se originem à profapia Davidica ducere profiteantur: ita tener Genebrardus lib. 1. *Chronograph.* & alij Historiographi quam plures. Tamen si velimus hujus ritus altiores radices querere, forte aliam non contempnendam inveniemus rationem, si præmittamus circumcisionis uitum, non solum ad Hebreos, sed & ad alias nationes extraneas, ut Ägyptios & Äthiopes, & Colchos permanasse, sic Herodotus lib. 2. testatur, qui apud Ägyptios, & Äthiopes antiquissimum hujus ceremonię usum agnovit, quem sequuntur Divus Cyprianus *sermone de ratione circumcisionis*, & D. Hieronymus in *Genesia cap. 9.* Prædicti autem

aurem populi non utebantur eo signo, ut resaca, Sacramentum aliquod continente, neque ad profanandam legem, ut Hebrei, sed solum ex humana quadam consuetudine, præsertim cum hoc facerent ad imitationem quandam, (ut Cyprianus docuit) suorum parentum. Quare cum Æthiopes circumcisionis antiquæ observatores ritum hunc, non ut legem Mosaicam, sed ut morem majorum observarent, tempore prædicationis Evangelicæ, vel non fuerunt à paterna traditione prohibiti, vel ab eis impedit iterum ad vomitum redierunt, sicutque in hunc usque diem permanserunt; quare in hoc forsitan materialiter tantum errant, ut latius prosequatur in cap. de juvandis Abyssinis.

7. Alius etiam error Abyssinis consequenter attribui solet, nempe legem veterem simul cum nova censere observandam, quod tam ex circumcisione, quam alijs ritibus, & observationibus Iudaicis, aliqui voluerunt colligere: id tamen manifestò non constat; nam si legem veterem nunc ab ipsis observandam renenerit, nulla ratione affirmarent circumcisionem, quæ in lege veteri fuit in præcepto, non esse necessariam ad salutem. Et licet sabbatum oblevient, & à lingue & lippocavo abstineant, id non, ut obleviatoribus legis, sed ut an iisque traditionis Ecclesiæ Orientalis cultoribus tribuendum est. Quid vero censendum sit de circumcisione & alijs ritibus veteris legis, infra dicemus.

8. Errant insuper Abyssini existimantes animas rationales non creari, sed per seminalem propagationem non aliter ac brutorum traducis qui fuit antiquus Tertullianus, & Apollinaris error, ut refert Augustinus, *b. 86. & D. Thomas 2. contra gentes cap. 86.* de quo errore infra.

9. Deestanda etiam est Æthiopum hæresis credentium animas Infantium decedentium ante Baptismum, eo solum salvati, quia orti sunt à parentibus fidelibus. Existimant enim Eucharistie virtutem à matre tempore pignorationis suscepisse prodelle infant in utero existenti, ita affirmat Episcopus ille Zagazabus, & Alvaro cap. 19. Quare cum Pelagianis peccatum originale de medio tollere videntur, hi enim (ut auctor est D. Augustinus lib. 2. contra Julian. cap. 2. & 3.) non esse in hominibus, maximè vero in filiis Fidelium, peccatum originale temere affirmant. Et nostra veritate Bicerus & Calvinus, in suis Fidelium neganti peccatum originale, quos dicunt sanctos nasci, & salvati sine Baptismo.

10. Præterea traditiones sanctas non admittunt, solumque verbo Dei scriptio fidem dicunt se habentes ut Alvaro cap. 7.8.) numerantque inter Se ipsuras sacras Apostolorum *Canones*, quorum doctrina, ut catholica & deinde in omnibus gubernantur.

11. Nullas pro defunctis oblationes habent, nec facta faciunt pro vivis, foris, vel quia existimant illis non prodelle, aut quia Purgatorium cum Græci non agnoscunt; quamvis Zagazabus in confessione sua fidei Purgatori meminerit: imo & ipse Alvaro parum constans contradictionem affitmat in fine cap. 105. Et hoc verius existimo, nam in Canone Millie Æthiopicæ, quam ex lingua Chaldaica translatis Genebrardus, orant pro Partibus Concilij Constantinopolitanis, & Ephesini; & in orationibus, quæ in Catechizandis factum baptismata suscepiturus apud eum.

Thom. à Iesu Opt. Tom. I.

dem Genebrardum Tomo 6. Biblio. hec sane circuferuntur, similiter orant sepius profectis.

C A P V T IX.

De varijs Abyssinorum ritibus.

Cum in Ecclesia varijs sint ritus, quos prudenter ratione diversarum gentium Apostoli instituerunt, Abyssinorum gens, si que maxime antiquorum rituum est tenacissima. Exponamus igitur eorum precipitas obleviantias, ut sic constet, quid inter Catholica Romanamque Ecclesiam, & que Æthiopicam inveniatur discrimen.

Primus ritus, in primis Sacerdotiis, Græcorum more, ante Sacerdotum uxores dicunt, & in Sacerdotio eis utuntur.

Secundus, Cum Græcis non solum tenent Sabbato ac Dominicō die non esse jejunandum, idque ex Apostolorum Canonibus præceptum existimat: sed etiam antiquam Orientalis Ecclesiæ de observatione Sabbathi simul cum die Dominicā confertur, non sequuntur: quare in quadragesima Sabbatho & Dominicā die vescentur carnis.

Tertius, abstinent præterea (ut ipsi arbitrantur) ex Apostolorum decreto à sanguine, & suffocato, nescientes præceptum illud adverterit Idolorum culores latum fuisse, habentque præterea in alijs ciborum delectum.

Quartus, Pueri ante quadragesima dies baptismo non ablouunt, statim vero ut baptizantur Eucharistia illis confertur, reuenientes in hoc antiquam Ecclesiæ ultimam approbatam à sancta Synodo Tridentina siff. 21. cap. 4. de qua optimè Paulinus Noël Episcopus in Epistola ad Severum fratrem hoc carmine scripsit:

*Inde parens sacro duvet de fonte Sacerdos
Infantes niveo corpore, corde, ha-
bitu;
Circundansque rudes festis altariis
agnos
Pura salutiferis imbuit oracibus.*

Quintus, Quod id secundum antiquos Apostolorum canones, vel saltem diebus festis omnes communicant, ministra utique Eucharistia etiam laicis sub utraque specie. In matrimonio saltem affinitatis gradus non reveruntur. Nam ut olim in lege, sacerdos defuncti uxori sine illa dispensatione matrimonio copulatur, ut tradit Alvaro cap. 76.

Sextus, Sancto Quadragesimæ jejunio integrum addunt hebdomadam, & totius anni spatio, quartæ & sextæ feria ex Apostolorum traditione jejunium observant, eo quod his ferijs ablatus fuerit sponsus; nam quarta Domini traditionem pactus est Judas, sexta vero crucifixus est pro nobis benignissimus JESUS.

Septimus, In sacra altaris oblatione azymo pane (scilicet Alvaro cap. 9.) utuntur, quamvis alij affirmant fermentato, multo vero ex viis passis confessio loco vini.